

Sygnatura akt I C 1868/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 23-04-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 18-04-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko A. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. P. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 305,71 zł (trzysta pięć złotych siedemdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od następujących kwot:

- od kwoty 14,09 zł od dnia 15 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 70,16 zł od dnia 14 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 48,56 zł od dnia 13 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 26,96 zł od dnia 14 października 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 145,94 zł od dnia 15 maja 2012 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 122,93 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1868/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lipca 2012 r. (...) sp. z o.o. w B. domagał się zasądzenia od A. P. kwoty 1.618,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 14,09 zł od dnia 15 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 156,56 zł od dnia 14 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 156,56 zł od dnia 13 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 156,56 zł od dnia 14 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 101,76 zł od dnia 24 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 739,95 zł od dnia 08 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 37,89 zł od dnia 15 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 42,57 zł od dnia 27 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 212,87 zł od dnia 15 maja 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwana zawarła z nią umowę o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenia ścieków. Strona powodowa zgodnie z umową dostarczała pozwanej wodę i odprowadzała ścieki z nieruchomości położonej w S. ul. (...) w ilościach określonych w poszczególnych fakturach VAT.

Zgodnie z zestawieniem zaległych faktur VAT pozwana pozostaje dłużna łączną kwotą 1.618,81 zł.

Strona powodowa wezwała do dobrowolnej zapłaty wskazanej wyżej zaległości w dniu 16 maja 2012 r., która jednak do dnia sporządzenia pozwu nie została przez pozwaną uregulowana.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 lipca 2012 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Nc 2658/12, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze powództwo uwzględnił w całości.

Sprzeciw od powyższego orzeczenia złożyła pozwana A. P..

W uzasadnieniu swojego środka odwoławczego pozwana podniosła zarzuty, że faktury za dostarczaną wodę i odprowadzanie ścieków nie są podpisane przez osobę wystawiającą fakturę, brak jest pieczętki imiennej, a jedynie wydrukowane jest imię i nazwisko z komputera, a załączone druki są bez kodów kreskowych. Ponieważ tak wystawiane faktury były dla pozwanej niewiarygodne opłaty były wnoszone na pocztowych dowodach wpłaty.

Ponadto w kolejnych latach doszło do wzrostów opłat.

Niezależnie od tego A. P. wskazała, że strona powodowa nie uwzględniła jej wpłat w kwocie 830,59 zł, które wprawdzie wносиła ale na inne konto różniące się dwoma pierwszymi cyframi.

Jako zarzut pozwana podniosła również, że aktem notarialnym z dnia 25 sierpnia 2011 r. dom został podzielony na trzy odrębne mieszkania. Zgodnie z umową właścicielka mieszkania nr (...) nie powiadomiła usługodawcy o liczbie osób tam mieszkających. W związku z tym faktury nie uwzględniają wszystkich tam osób mieszkających.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 października 2008 r. (...) sp. z o.o. w B. oraz A. P. zawarli umowę o świadczenie usług w zakresie zaopatrzenia w wodę i odbioru ścieków.

Na mocy tej umowy (...) sp. z o.o. w B. zobowiązywał się do dostarczania wody do budynku położonego w S. przy ul. (...) i odbioru z niego ścieków, zaś A. P. zobowiązywała się do uiszczania z tego tytułu należności.

W umowie ustalono, iż jeżeli brak jest wodomierza głównego to przeciętne zużycie wody zostaje ustalone – w przypadku wodociągu, ubicacji, łazienki, lokalnego źródła ciepłej wody na od 2,4 do 3,0 m³/osobę/miesiąc.

Natomiast w przypadku niesprawności wodomierza głównego, łączna ilość pobranej wody miała zostać ustalona na podstawie średniego zużycia wody w okresie trzech miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności tego wodomierza, a gdy jest to niemożliwe, na podstawie średniego zużycia wody w roku poprzednim i liczby miesięcy niesprawności wodomierza.

(Dowód: - umowa z dnia 06.10.2008 r. k. 20 – 21v)

Aktem notarialnym z dnia 25 sierpnia 2011 r., Rep. A nr 1961/2011., M. W., S. R., A. P. i A. N. ustanowiły odrębną własność lokali nr (...) położonych w budynku nr (...) przy ul. (...) w S..

(Dowód: - zawiadomienie k. 54 – 56

- akt notarialny z dnia 25.08.2011 r., Rep. A nr 1961/2011, k. 57)

(...) sp. z o.o. w B. wystawił A. P. z tytułu dostarczanej wody i odbioru ścieków następujące faktury:

- z dnia 31 marca 2011 r. za okres od dnia 31 stycznia 2011 r. do dnia 31 marca 2011 r. w kwocie 156,56 zł,

- z dnia 30 maja 2011 r. za okres od dnia 31 marca 2011 r. do dnia 31 maja 2011 r. w kwocie 156,56 zł,

- z dnia 29 lipca 2011 r. za okres od dnia 31 maja 2011 r. do dnia 31 lipca 2011 r. w kwocie 156,56 zł,

- z dnia 29 września 2011 r. za okres od dnia 31 lipca 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. w kwocie 156,56 zł,

- z dnia 09 listopada 2011 r. za okres od dnia 30 września 2011 r. do dnia 09 listopada 2011 r. w kwocie 101,76 zł

- z dnia 22 lutego 2012 r. za okres od dnia 09 grudnia 2011 r. do dnia 22 lutego 2012 r. w kwocie 739,95 zł,

- z dnia 29 lutego 2012 r. za okres od dnia 22 lutego 2012 r. do dnia 29 lutego 2012 r. w kwocie 37,89 zł,

- z dnia 12 marca 2012 r. za okres od dnia 28 lutego 2012 r. do dnia 12 marca 2012 r. w kwocie 42,57 zł,

- z dnia 30 kwietnia 2012 r. za okres od dnia 09 marca 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r. w kwocie 212,87 zł.

(Dowód: - rozrachunki k. 9

- wezwanie do zapłaty z dnia 16.05.2012 r. k. 10

- faktury VAT k. 11 – 19)

A. P. dokonała następujących wpłat:

- w dniu 15 kwietnia 2011 r. kwoty 86,40 zł za okres luty – marzec 2011 r.

- w dniu 22 czerwca 2011 r. kwoty 86,40 zł za okres kwiecień – maj 2011 r.

- w dniu 02 września 2011 r. kwoty 108,00 zł za okres czerwiec lipiec 2011 r.

- w dniu 22 października 2011 r. kwoty 129,60 zł za okres sierpień – wrzesień 2011 r.

- w dniu 11 lutego 2012 r. kwoty 53,28 zł za październik 2011 r.

- w dniu 11 kwietnia 2012 r. kwoty 211,00 zł za okres październik – listopada 2011 r. oraz styczeń – luty 2012 r.

- w dniu 11 maja 2012 r. kwoty 109,50 zł za okres marzec – kwiecień 2012 r.

(Dowód: - dowody wpłat k. 33 – 36, 48 – 49)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Jak stanowi art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r., Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że w dniu 06 października 2008 r. (...) sp. z o.o. w B. oraz A. P. zawarli umowę o świadczenie usług w zakresie zaopatrzenia w wodę i odbioru ścieków.

W związku z tą umową (...) sp. z o.o. w B. zobowiązany był do dostarczania wody do budynku położonego w S. przy ul. (...) i odbioru z niego ścieków, zaś A. P. obowiązana była się do uiszczania z tego tytułu należności.

W tym miejscu odnosząc się do pierwszego zarzutu pozwanej, podniesionego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, trzeba było zważyć że bez znaczenia dla wysokości zobowiązań A. P. wobec strony powodowej był fakt ustanowienia odrębnej własności lokali nr (...) w budynku przy ul. (...) w S.. Albowiem to pozwana zawarła umowę ze stroną powodową – na cały budynek, i to ona obowiązana była pokrywać koszty związane z dostawą wody i odbiorem ścieków z nieruchomości. Odrębnym zagadnieniem był obowiązek pozostałych współwłaścicieli w partycypowaniu w powyższych kosztach. Jednakże to była już kwestia rozliczeń pomiędzy współwłaścicielami nieruchomości.

Natomiast w relacjach z (...) sp. z o.o. jedyną osobą zobowiązaną do zapłaty należności była A. P. jako osoba, która podpisała umowę.

I dlatego jeżeli pozwana chciała częściowo zwolnić się z odpowiedzialności za zapłatę należności za dostawy wody i odbiór ścieków z nieruchomości winna była zawrzeć ze stroną powodową stosowną nową umowę (lub aneks do dotychczasowej) regulującą dostarczanie wody do poszczególnych lokali znajdujących się w budynku.

Skoro jednak tego nie zrobiła, a przynajmniej w niniejszym postępowaniu tego nie wykazano, obecnie A. P. nie mogła się bronić zarzutem, że w budynku znajdują się jeszcze inne lokale, których właściciele winni uiszczać na rzecz strony powodowej należności wynikające z wystawionych faktur.

Odnosnie samych faktur, to trzeba było również uznać za bezzasadny zarzut pozwanej odnoszący się do ich strony formalnej.

A. P. zarzucała, że wystawiane przez stronę powodową faktury były dla niej niewiarygodne, albowiem brakowało na nich podpisu osoby je wystawiającej.

W związku z tym należało zauważyć, że faktury VAT to dokumenty spoza zakresu prawa cywilnego, a zakresu prawa podatkowego. Jakie wymogi winny spełniać określa ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.) – art. 106 ustawy, i wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze – rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360 z późn. zm.).

Żaden ze wskazanych aktów nie wymaga podpisu wystawcy na fakturze.

Stąd też uwzględniając autonomię systemu prawa cywilnego i prawa podatkowego należało stwierdzić, że fakturom VAT nie można stawiać tych samych wymogów co dokumentom wystawionym w ramach obrotu cywilnego, w tym aby były zaopatrzone w podpis wystawcy. I dlatego też faktury wystawione przez stronę powodową i dołączone do pozwu należało uznać za niewadliwe.

Zupełnie zaś niezrozumiałym był zarzut pozwanej, że wystawiane faktury nie miały kodów kreskowych. Trudno było bowiem wywieść z czego miałyby wynikać ten obowiązek.

Odnosnie natomiast corocznych podwyżek stawek za wodę i odbiór ścieków, to trzeba było wskazać, iż kwestię taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków regulują przepisy art. 24 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zgodnie z nimi taryfy te podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały przez radę gminy. A zatem jeżeli A. P. miała wątpliwości co do stosowanych przez stronę powodową stawek miała możliwość sprawdzenia np. w Urzędzie Gminy, jakie stawki zostały zatwierdzone przez Radę Gminy P..

Zresztą w ogóle kierując się zasadami określonymi w art. 355 § 1 k.c., celem należytego wykonania swoich zobowiązań wobec strony powodowej, pozwana w razie wątpliwości winna była wyjaśniać je z drugą stroną umowy, a nie ograniczając się do kwestionowania doręczanych jej rachunków regulować je w wysokości jaką uznawała za stosowną.

I dlatego też Sąd Rejonowy co do zasady uznał powództwo (...) sp. z o.o. w B. za zasadne.

Odrębną jednak kwestią było czy również co do wysokości roszczenie strony powodowej było w całości zasadne.

Strona powodowa podnosiła, iż dokonywane przez pozwaną wpłaty nie były dokonywane na poczet należności wynikających z faktur stanowiących przedmiot postępowania.

W związku z powyższym należało wskazać, iż nie zostały przedłożone żadne dokumenty na potwierdzenie istnienia innych należności za okres kiedy były wpłacane przez A. P. poszczególne kwoty.

W tym kontekście istotnym jest również zestawienie złożone przez stronę powodową na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2013 r. (k. 92 -94), z którego wprost wynika że w okresie za które jest dochodzone roszczenie, nie były wystawiane inne faktury pozwanej.

To zaś było o tyle ważne, że A. P. wpłacając poszczególne kwoty, za każdym razem wskazywała za jaki okres uiszcza należności.

W tym zaś przypadku strona powodowa jako wierzyciel nie była uprawniona do zarachowywania tych wpłat na poczet innych należności jak wskazane na dokumencie wpłaty (art. 451 k.c.).

Dlatego też należało dokonać odpowiedniego zestawienia faktur z wpłatami dokonywanymi przez pozwaną.

I tak odnośnie faktury:

- z dnia 31 marca 2011 r. za okres od dnia 31 stycznia 2011 r. do dnia 31 marca 2011 r. w kwocie 156,56 zł z wpłatą z dnia 15 kwietnia 2011 r. w kwocie 86,40 zł tytułem należności za okres luty – marzec 2011 r.

- z dnia 30 maja 2011 r. za okres od dnia 31 marca 2011 r. do dnia 31 maja 2011 r. w kwocie 156,56 zł, z wpłatą z dnia 22 czerwca 2011 r. w kwocie 86,40 zł tytułem należności za okres kwiecień – maj 2011 r.

- z dnia 29 lipca 2011 r. za okres od dnia 31 maja 2011 r. do dnia 31 lipca 2011 r. w kwocie 156,56 zł, z wpłatą z dnia 02 września 2011 r. w kwocie 108,00 zł tytułem należności za okres czerwiec - lipiec 2011 r.

- z dnia 29 września 2011 r. za okres od dnia 31 lipca 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. w kwocie 156,56 zł, z wpłatą z dnia 22 października 2011 r. w kwocie 129,60 zł tytułem należności za okres sierpień – wrzesień 2011 r.

- z dnia 09 listopada 2011 r. za okres od dnia 30 września 2011 r. do dnia 09 listopada 2011 r. w kwocie 101,76 zł, z wpłatą z dnia 11 lutego 2012 r. w kwocie 53,28 zł tytułem należności za październik 2011 r. oraz z wpłatą z dnia 11 kwietnia 2012 r. w kwocie 211,00 zł tytułem należności za okres październik – listopada 2011 r.

- z dnia 12 marca 2012 r. za okres od dnia 28 lutego 2012 r. do dnia 12 marca 2012 r. w kwocie 42,57 zł i z dnia 30 kwietnia 2012 r. za okres od dnia 09 marca 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r. w kwocie 212,87 zł, z wpłatą z dnia 11 maja 2012 r. w kwocie 109,50 zł tytułem należności za okres marzec – kwiecień 2012 r.

W konsekwencji pozostały do zapłaty należności:

- z faktury z dnia 31 marca 2011 r. kwota 86,40 zł (strona powodowa domagała się 14,09 zł),

- z faktury z dnia 30 maja 2011 r. kwota 70,16 zł,

- z faktury z dnia 29 lipca 2011 r. kwota 48,56 zł,
- z faktury z dnia 29 września 2011 r. kwota 26,96 zł,
- z faktury z dnia 09 listopada 2011 r. kwota 0,00 zł,
- z faktury z dnia 12 marca 2012 r. i 30 kwietnia 2012 r. łączna kwota 145,94 zł.

Odrębnym zagadnieniem były dwie faktury z dnia 22 lutego 2012 r. i 29 lutego 2012 r.

Mimo że obejmują one różne okresy: faktura z dnia 22 lutego 2012 r. okres od dnia 09 listopada 2011 r. do dnia 08 grudnia 2011 r. oraz okres od 09 grudnia 2011 r. do dnia 22 lutego 2012 r., natomiast faktura z dnia 29 lutego 2012 r. okres od dnia 22 lutego 2012 r. do dnia 29 lutego 2012 r., to zgodnie z nimi na początku każdego z tych okresów odczyt wodomierza wynosił 92 zaś na końcu każdego z tych okresów 97.

Pomijając już że było to nie możliwe, to trzeba było zważyć, iż wyliczone w tych okresach ilości zużytej wody i odprowadzonych ścieków nijak się mają do tych odczytów.

I wprawdzie na tych fakturach znajdowała się jeszcze adnotacja, że wyliczenie wynika z ilości dwóch osób. Ale i to wskazanie nie wyjaśnia skąd się wzięły takie wskazania ilości metrów sześciennych. Nie wynika to bowiem z ustalonego w umowie z dnia 06 października 2008 r. przeciętnego zużycia wody w sytuacji braku wodomierza głównego (§ 8 umowy).

Nie są to również wyliczenia przyjęte na wypadek niesprawności wodomierza głównego (§ 10 umowy), albowiem w poprzednich latach pozwana opłacała należności z tytułu dostaw wody i odbioru ścieków w formie ryczałtowej, czyli stałej. Czyli było przyjmowane, iż pozwana zużywa 6 m³ wody miesięcznie.

I dlatego biorąc pod uwagę, że A. P. w swoim sprzeciwie od nakazu zapłaty kwestionowała kwoty na wystawionych fakturach, a w przypadku faktur z dnia 22 lutego 2012 r. oraz 29 lutego 2012 r. nie sposób było ustalić w oparciu o jakie wyliczenia ustalono ilość zużytej wody i odprowadzonej ścieków (przy wcześniejszych fakturach stosowano do wyliczeń ilości ryczałtowo pobranej wody, zaś w późniejszych ilość pobranej wody była ustalana w oparciu o wskazania wodomierza głównego), należało w tym zakresie roszczenie strony powodowej za nieudowodnione.

Stąd ostatecznie została zasądzona od A. P. na rzecz (...) sp. z o.o. w B. kwota 305,71 zł.

O odsetkach tutejszy Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

W niniejszej sprawie odsetki zostały zasądzone po upływie terminów płatności wynikających przedłożonych w sprawie faktur.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Zgodnie z tym pierwszym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazane przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Natomiast na mocy drugiego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Strona powodowa poniosła w niniejszym postępowaniu koszty w łącznej kwocie 647 zł na które złożyła się opłata od pozwu 30 zł, opłata skarbową 17 zł, koszty zastępstwa procesowego 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).

A ponieważ strona powodowa wygrała proces tylko w 19% należał się jej zwrot kwoty 122,93 zł.